

Så kan jeg forstå, at justitsministeren går ind for, at man skal se grundigt på, at der så vidt muligt er overensstemmelse mellem forskellige typer lovgivning omkring erstatning. Derfor vil jeg gerne høre, om der også i justitsministerens overvejelser indgår de henvendelser, vi har fået, bl.a. fra Forbrugerrådet omkring erstatning i andre typer sager, bl.a. sager, hvor f.eks. et barn dør på grund af en dårlig barnevogn eller andet, altså hvor man ikke kan sige, det er en egentlig forbrydelse, men hvor der kan være lige så stort behov for en erstatning på grund af død forvoldt af en anden.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Må jeg forstå ministerens svar sådan, at såfremt vi ikke havde haft denne her debat under udvalgsarbejdet, og såfremt vi ikke havde stillet det her ændringsforslag, så havde ministeren ikke sat et udvalgsarbejde i gang for at sikre, at der blev mulighed for at kunne give erstatning, hvis en sådan hændelse måtte ske i udlandet, og for generelt at få kigget på, hvor der ikke er fuld hensigtsmæssighed?

Hvis det er tilfældet, så vil jeg godt sige: O.k., så kan man næsten leve med, at vi ikke får det stemt igennem i dag. Jeg vil sige, at jeg er ærgerlig over, vi ikke får det igennem, for jeg synes, det havde været rimeligt og rigtigt, at vi fik en ændring, således at uanset hvor en sådan hændelse skete, ville man også kunne få erstatningen.

Men omvendt vil jeg da godt give udtryk for, at jeg alligevel er tilfreds med, at vi i kraft af vores debat her rent faktisk har fået ministeren til at gå så langt som til at sige, at nu kommer der noget. Så det vil jeg da godt kvittere for.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil gerne sige til fru Lissa Mathiasen, at juridiktionsudvalget jo var nedsat under alle omstændigheder. Men det er klart, at den tilkendegivelse, jeg kom med i dag, om, at det her er en problemstilling, der er relevant, er en indrømmelse. Det siger jeg gerne.

Til fru Line Barfod: Jeg skal prøve skriftligt at besvare spørgsmålet om tidshorizonten for, hvornår arbejdet kan forventes færdigt. Det er jo ikke ukompliceret juridisk stof, men jeg har taget ad notam, at både fru Anne Baastrup og fru Line Barfod er meget optaget af det.

Omkring spørgsmålet om psykisk skade og den henvendelse, som Retsudvalget har modtaget fra Forbrugerrådet vil jeg sige – og det har jeg jo også tilkendegivet i forbindelse med førstebehandlingen af lovforslaget – at efter Justitsministeriets opfattelse er det bedst egnet til at blive løst i retspraksis på grundlag af dansk rets almindelige erstatningsregler. Med andre ord mener vi, at det er noget, som domstolene må prøve at udarbejde en retspraksis for.

Men også på det her punkt mener jeg, at vi så må prøve at foretage en evaluering, inden der er gået al for lang tid, sådan at vi får et overblik over, hvordan retspraksis bliver på det her område. Jeg tror, det er det, vi alle sammen er bedst tjent med, og jeg mener også, at jeg over for fru Lissa Mathiasen under førstebehandlingen, hvor vi netop var inde og diskutere det her spørgsmål, tilkendegav, at der ville komme en information og en underretning til Folketinget om, hvordan praksis udvikler sig.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslaget forkastedes, idet 47 stemte for, 56 imod.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Kl. 15.05

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 99: Forslag til lov om ændring af lov om Danmarks tiltrædelse af Schengenkonventionen. (Rådsafgørelse om ændring af artikel 40, stk. 1 og 7, i Schengenkonventionen).
Af justitsministeren (Lene Espersen).
(Fremsat 28/11 2002).

Lovforslaget sattes til forhandling.